

Ducha, Kneze, tezi; ty sbojne
Skonczenje spochez mi.

5. Dyz twoja Duscha
k Wotzewi dze, do nebieskej
Krasnoszje; da czen me, Je-
su, sa sobu, dyz junu pschi-
du k Wumreczju.

6. To Skonzo Swojetkosz
shubuje, Kamen so w Sta-
kach rospuknje. Tho Tem-
pla Sawjesch rospanje; moj
Duch teisch sobu jaruje.

7. Ta Semja zri, a cze-
peze, ton Mordwy s Kowa
postanje; To Stawy, Zimy,
Wutrobu, mi napelni se
Styfsknozju.

8. Dyz wopomnju ja pschi-
sebi moj Njech, kiz tezi to
naczi, kak wulzy me by lu-
bowat, ja pak teze husto
srosnjemat.

9. D Dzim wulkeje Lu-
boszje! kiz slabu Wjeru
troschtuje, njetk by scho Pi-
fimo dopelni, a Wotzowu
njew spokojit.

10. Ty s Kschiza delje saty
by, a do Kowa polozeny; jich
welje s dobrej Wutrobu tezi
k Wotpoczinkej pomhaju.

11. Dyz teisch tu Ssmercz
mam pscheczepicz, so myt
we Kowi wotpoczyncz: Dai
moju sparnu Komorku psches
twoju Ssmercz bydecz swe-
czenu.

12. Tak Dolho pak, hacz
zimy bym, chzu spomnicz

s Duchom nuternym na two-
ju Ssmercz jow na Swojes-
czi, hacz pschinjesesch me
k Wjecznoszi.

S. 17.

627

Jesus, dein betrubtes Leiden ic.
Loß: Ach! schto dyrbu ic.

Jesus, njech so tu w tym
Czasu twojho czech-
kho Czerpenja natwari ta
Wutroba, so so skerscho Njes-
chow pasu. Jesus, twoje
Czerpenje rudzi me hacz do
Ssmerczje.

2. Ach! kak twoja Du-
scha stona whelskich Czwojes-
lach, Krwauny Pot, Sshlysh,
Blusny, styfsny Kot, wot
najhorichich Czernjow Kro-
za, a teisch druhe Czerpenje,
rudzi me hacz do Ssmercz-
czje.

3. Ach! schto mam ja
prajicz tudy? schitke Kame
kotrejz tezi se Sstozju su
nabili, bym ja pomhat nas-
bicz tudy. Jesus, twoje
Czerpenje, rudzi me hacz
do Ssmerczje.

4. Dze su twoje rjane
Liza? tu je luta Mudrenza.
Syd je nanje naplata tamna
helska Jescheczeriza. Jesus,
twoje Czerpenje, rudzi me
hacz do Ssmerczje.

5. Dzimajcze so! won je
wisat na Kschizu, moj naj-
kubshi,